

«Το Αγόρι με τη Βαλίτσα» – του Mike Kenny

Πρόταση θεατρικής παραγωγής για το ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Σύνομη παρουσίαση του έργου
2. Περίληψη.
3. Σκηνοθετική Προσέγγιση.
4. Στόχος της παράστασης.
5. Σύνδεση με το σήμερα.
6. Συντελεστές
7. Περιγραφή Παραγωγής
8. Τεχνικές Ανάγκες
9. Σκηνογραφία – Εικαστική Ταυτότητα
10. Παράλληλες Δράσεις
11. Προτεινόμενο Χρονοδιάγραμμα
12. Ενδεικτικός Προϋπολογισμός
13. Γιατί το ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης
14. Επίλογος
15. Βιογραφικά Σημειώματα

1. Σύντομη Παρουσίαση του Έργου

Τίτλος: Το Αγόρι με τη Βαλίτσα

Συγγραφέας: Mike Kenny

Διασκευή: Ξένια Καλογεροπούλου

Είδος: Θεατρικό έργο για όλες τις ηλικίες (*Οικογενειακό – Δραματικό – Έντονα αφηγηματικό*)

2. Περίληψη

Το έργο παρακολουθεί τη πορεία του μικρού Ναζ, που ονειρεύεται παραμυθένια ταξίδια σαν αυτά του Σεβάρ του θαλασσινού. Το ταξίδι όμως που μας αφηγείται είναι πολύ διαφορετικό. Φεύγοντας από το χωριό του το οποίο βομβαρδίζεται, ο μικρός Ναζ αναγκάζεται να εγκαταλείψει την πατρίδα του κρατώντας μια βαλίτσα γεμάτη ιστορίες και όνειρα. Με αυτήν ξεκινά μια μεγάλη διαδρομή προς την Ευρώπη· μια πορεία σκληρή, μα γεμάτη μικρά θαύματα και απροσδόκητες συναντήσεις. Στόχος του: να φτάσει στο Βερολίνο και να ξαναβρεί τον αδερφό του. Μέσα από παραμυθένια αφήγηση, χιούμορ και συγκίνηση, το έργο φωτίζει τον ξεριζωμό, την ελπίδα και την αντοχή. Ταυτόχρονα, αναδεικνύει την αστείρευτη ανθεκτικότητα της παιδικής ψυχής, μετατρέποντας το προσωπικό ταξίδι του Ναζ σε μια οικουμενική ιστορία για το τι σημαίνει να χάνεις τον τόπο σου αλλά να κρατάς αλώβητο το δικαίωμα στο όνειρο.

3. Καλλιτεχνική Πρόταση / Σκηνοθετική προσέγγιση.

Ως σκηνοθέτης, προσεγγίζω το έργο μέσα από μια άμεση και ευανάγνωστη θεατρική γλώσσα, που βασίζεται στην αφήγηση, τη σωματικότητα και τη ζωντανή μουσική πάνω στη σκηνή. Κεντρικό στοιχείο της παράστασης είναι η βαλίτσα του Ναζ: ένα αντικείμενο που συνεχώς μεταμορφώνεται και μας επιτρέπει να περνάμε από τόπο σε τόπο με απλές, καθαρές κινήσεις. Η επιλογή αυτή συνδέεται και με την έννοια του «θεάτρου-βαλίτσας», ενός θεάτρου που μεταφέρεται εύκολα και προσαρμόζεται γρήγορα σε κάθε χώρο—όπως και ο ίδιος ο Ναζ μεταφέρει τον κόσμο του μέσα σε μια βαλίτσα, έτσι κι εμείς μεταφέρουμε την παράσταση με τρόπο ευέλικτο και άμεσο. Χωρίς περίπλοκες κατασκευές, η βαλίτσα γίνεται σπίτι, δρόμος, καράβι ή σημείο αναφοράς του παιδιού, βοηθώντας τους ηθοποιούς να ζωντανεύουν το ταξίδι του μπροστά στο κοινό.

Η μουσική αποτελεί βασικό εργαλείο αφήγησης και συνοδεύει φυσικά τη δράση. Επιλέγω μια ζωντανή μουσική παρουσία όπου οι ηθοποιοί παίζουν κρουστά, λαούτο και λύρα, δημιουργώντας έναν ήχο που πατά στη Μεσόγειο αλλά συνομιλεί άμεσα με την κρητική παράδοση. Η κρητική μουσική, με τον ρυθμό και τη ζωντάνια της, δεν λειτουργεί μόνο ως συναισθηματικό σχόλιο· συνδυάζει τις ιστορίες, συνδέει τις σκηνές και γεφυρώνει την πορεία του Ναζ με την κρητική ταυτότητα της παράστασης. Με τον τρόπο αυτό, η μουσική γίνεται το νήμα που ενώνει τον κόσμο του παιδιού με τον κόσμο των ηθοποιών, προσφέροντας μια κοινή γλώσσα ρυθμού και ροής.

Η αισθητική της παράστασης παραμένει λιτή, επιτρέποντας στους ηθοποιούς να δημιουργούν τον χώρο με το σώμα και τα αντικείμενα. Το φως και η σκιά χρησιμοποιούνται με λειτουργικό τρόπο: δείχνουν αποστάσεις, χρονικές μεταβάσεις και μικρές αλλαγές στη διάθεση των σκηνών. Η αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο δίνει την αίσθηση ότι ο Ναζ μοιράζεται την ιστορία του τη στιγμή που συμβαίνει, με ανθρώπινη καθαρότητα και χωρίς υπερβολές.

Πιστεύω πως τώρα είναι η στιγμή για μια παράσταση που μιλά απλά και αληθινά για ένα παιδί που ταξιδεύει, αναζητώντας ασφάλεια και συνάντηση. Η παράσταση δεν στηρίζεται σε ψυχολογικές αναλύσεις, αλλά σε ζωντανή ανθρώπινη παρουσία, σε ιστορίες που λέγονται και σε μουσικές που γεφυρώνουν πολιτισμούς. Στόχος μου είναι το έργο να μοιάζει με ένα παραμύθι που παίζεται και τραγουδιέται μπροστά στο κοινό, με τον ρυθμό της λύρας και τη φωνή της αφήγησης να γίνονται συνοδοιπόροι του Ναζ στο ταξίδι του.

4. Στόχος της Παράστασης

Να ενισχύσει τη **δημιουργική σκέψη** των νέων, δείχνοντας πώς η τέχνη μπορεί να γίνεται μέσο έκφρασης συναισθημάτων και ιστοριών.

Να προωθήσει την **ενσυναίσθηση και την αλληλεγγύη**, μέσα από τη συνάντηση με μια ιστορία ξεριζωμού και ταξιδιού.

Να αναδείξει την **πολιτιστική ταυτότητα της Κρήτης** μέσα από τη μουσική και τα παραδοσιακά στοιχεία, συνδέοντας το τοπικό με τον παγκόσμιο προβληματισμό.

Να λειτουργήσει ως **πρόσβαση στην τέχνη** για όσους νέους και οικογένειες δεν έχουν συχνή επαφή με το θέατρο, τη μουσική και την αφήγηση.

Να δείξει ότι το θέατρο μπορεί να είναι **ευέλικτο, κινητικό και συμμετοχικό**, προσφέροντας ένα μοντέλο παράστασης που προσαρμόζεται σε διαφορετικούς χώρους και συνθήκες.

Να ενθαρρύνει τους νέους να **συζητούν και να εκφράζονται** για δύσκολα κοινωνικά θέματα, όπως η προσφυγιά, η διαφορετικότητα και η ένταξη.

Να αναδείξει τη **ζωντανή μουσική επί σκηνής** ως εργαλείο αφήγησης, όπου οι ήχοι και οι ρυθμοί συνδέουν την ιστορία με τα συναισθήματα των θεατών.

Να δώσει την εμπειρία ότι η **τέχνη είναι μέρος της καθημερινότητάς τους**, όχι κάτι μακρινό ή αποκλειστικά «σοβαρό», αλλά ένα εργαλείο για να βλέπουν και να κατανοούν τον κόσμο.

5. Σύνδεση με το σήμερα.

Η ιστορία του Ναζ είναι μια ιστορία μετάβασης: από μια μικρή κοσμοπολίτικη πόλη σε μια μεγάλη χώρα, με τη βαλίτσα του γεμάτη όνειρα, μνήμες και φόβους. Όπως ο Ναζ, κάθε παιδί βιώνει πολλές μεταβάσεις μέχρι την ενηλικίωση του: από τη μετάβαση σε ένα νέο σχολείο ή σε μια άλλη πόλη για σπουδές, μέχρι τις αλλαγές στις φιλίες, στα ενδιαφέροντα ή στην καθημερινή ζωή της οικογένειας. Σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει, η παράσταση θέτει το ερώτημα: **τι σημαίνει σπίτι και πού βρίσκουμε σταθερότητα όταν όλα γύρω μας μετακινούνται;**

Στην Κρήτη, αυτές οι μεταβάσεις έχουν ιδιαίτερη σημασία. Οι νέοι βιώνουν καθημερινά μικρές και μεγάλες αλλαγές: κάποιοι μετακινούνται από χωριά σε πόλεις για σπουδές ή δουλειά, άλλοι αντιμετωπίζουν οικογενειακές αλλαγές ή κοινωνικές προκλήσεις, και πολλοί αναζητούν τον δικό τους χώρο μέσα σε ένα νησί με πλούσια πολιτιστική παράδοση και ζωντανές κοινότητες. Μέσα από την κρητική μουσική, την κινητική σκηνική γλώσσα και τη «βαλίτσα-θεάτρου», η παράσταση δείχνει πώς η τέχνη μπορεί να γεφυρώσει αυτές τις προσωπικές μεταβάσεις με την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου.

Με σύγχρονη ματιά, η ιστορία του Ναζ αντικατοπτρίζει τις καθημερινές μετακινήσεις των νέων: από τα πρώτα βήματα σε νέα περιβάλλοντα, μέχρι τις επιλογές για σπουδές, σχέσεις και προσωπική ανάπτυξη. Η παράσταση προσφέρει στους νέους και τις οικογένειες έναν τρόπο να κατανοήσουν αυτές τις αλλαγές, να νιώσουν ότι δεν είναι μόνοι και να δουν την τέχνη ως εργαλείο για να βρουν το δικό τους “σπίτι”, ακόμα κι όταν ο κόσμος γύρω τους συνεχίζει να μεταβάλλεται.

6. Συντελεστές (Ενδεικτικοί)

**Η πρόθεσή μας είναι η διοργάνωση μίας ανοιχτής ακρόασης, η οποία θα απευθύνεται σε ηθοποιούς με καταγωγή από την Κρήτη. Στόχος της διαδικασίας, σε συνεργασία με το ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης, είναι να πραγματοποιηθεί ουσιαστικός διάλογος και αξιολόγηση, ώστε να προταθούν καλλιτέχνες που έχουν είτε συνεργαστεί στο παρελθόν με τον οργανισμό είτε έχουν αποστείλει το βιογραφικό τους για μελλοντικές συνεργασίες.*

Σκηνοθεσία: Νεκτάριος Λιονάκης

Βοηθός Σκηνοθέτη: Χριστίνα Κυρίτση

Ηθοποιοί: Μανώλης Πίτερης , Τσιάνκα Μαρία και ακόμα δύο.

Μουσικοί: Δύο άτομα.

Σκηνογράφος – Ενδυματολόγος: Συνεργάτης απο το ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης.

Μουσική Επιμέλεια: Ross Dally.

Φωτισμοί: Συνεργάτης ΔΗΠΕΘΕΚ

Κίνηση / Χορογραφία: Συνεργάτης ΔΗΠΕΘΕΚ

Υπεύθυνος Παραγωγής: ΔΗΠΕΘΕΚ και Χριστίνα Κυρίτση.

7. Περιγραφή Παραγωγής

Διάρκεια παράστασης: 60–75 λεπτά

Χώρος : Βενιζέλιο Ωδείο Χανίων * (Ενδεικτική πρόταση)

Ηλικιακό κοινό: 10+

8. Τεχνικές ανάγκες

- Μικρός φωτιστικός σχεδιασμός με δυνατότητα δημιουργίας χώρων.
- Ηχητική κονσόλα / ηχείο για μουσική
- Χρήση τεχνικού καπνού.
- Ουδέτερο σκηνικό περιβάλλον βασισμένο σε αντικείμενα.

9. Σκηνογραφία – Εικαστική Ταυτότητα

- 4 λάμπες πυρακτώσεως με μακρύ καλώδιο.
 - Μία μεγάλη παλιά βαλίτσα που μετατρέπεται σε:
 - Βάρκα
 - Σπίτι
 - Δρόμο
 - Σύνορα
 - Κρεβάτι
 - Κοστούμια με ανατολίτικες πινελιές χωρίς υπερβολές βασισμένες στη μονοχρωμία.
- Χειροποίητα αντικείμενα (Props) που αναδεικνύουν τη φαντασία του παιδιού για τον ανάλογο χαρακτήρα.

10. Παράλληλες Δράσεις

Προτείνονται δράσεις που μπορούν να συνοδεύσουν την παραγωγή:

- Εργαστήρι αφήγησης για εφήβους
- Συζήτηση μετά την παράσταση για το ταξίδι του Ναζ
- Εκπαιδευτικό φυλλάδιο για σχολεία
- Θεατρικό παιχνίδι με θέμα “Τι θα έβαζα στη δική μου βαλίτσα;”

11. Προτεινόμενο Χρονοδιάγραμμα

- **Πρόβες:** 4–6 εβδομάδες
- **Δυνατότητα περιοδείας:** Ναι, εντός Κρήτης + σχολεία.

12. Ενδεικτικός Προϋπολογισμός

- Αμοιβές Συντελεστών με βάση τους όρους του ΔΗΠΕΘΕΚ
- Σκηνικό κόστος : 600
- Ενδυματολογικό κόστος : 250

13. Γιατί το ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης

Το έργο εντάσσεται στο ρεπερτόριο του σύγχρονου κοινωνικού θεάτρου και υπηρετεί με συνέπεια την αποστολή του ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης, που στοχεύει στην ανάδειξη θεμάτων κοινωνικού προβληματισμού, συλλογικής μνήμης και διαπολιτισμικού διαλόγου. Η θεματική του συνδέεται ουσιαστικά με την ιστορία της Μεσογείου και ειδικότερα με την Ανατολική προσφυγιά, έναν πυρήνα μνήμης που αφορά άμεσα την Κρήτη ως τόπο διαρκούς υποδοχής και διασταύρωσης πολιτισμών.

Η Κρήτη, από τη μινωική εποχή έως και σήμερα, βρίσκεται στο σταυροδρόμι σημαντικών μετακινήσεων, υπήρξε τόπος άφιξης προσφύγων μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή (1922–1924), αλλά και τόπος αναχώρησης κοινοτήτων κατά την Ανταλλαγή των Πληθυσμών του 1923. Η μακράιωνη παρουσία Ενετών, Οθωμανών, Εβραίων και εμπόρων από τη Μεσόγειο και την Ανατολή δημιούργησε μια πολυπολιτισμική ταυτότητα, που καθιστά την Κρήτη παράδειγμα ιστορικής συνύπαρξης, συνάντησης και μετακίνησης. Όλες αυτές οι ιστορικές διαδρομές αποτελούν οργανικό υπόβαθρο για τη θεματική της παράστασης.

Η παράσταση αποτελεί επίσης μια βαθιά προσωπική επιστροφή του σκηνοθέτη **Νεκταρίου Λιονάκη**, ο οποίος κατάγεται από την Κρήτη και την αναγνωρίζει ως τον τόπο όπου γεννήθηκε καλλιτεχνικά και προσωπικά. Στο νησί δημιούργησε και το έργο *Unborn*, σε συνεργασία με την << [Πρωτοβουλία για το Παιδί](#) >> ένας σύλλογος που δραστηριοποιείται ενεργά με παιδιά που προέρχονται από κακοποιητικά περιβάλλοντα. Η παράσταση *Unborn* γνώρισε ιδιαίτερα μεγάλη απήχηση τόσο στην Κρήτη όσο και στην Αθήνα με συνεχόμενα sold out, επιβεβαιώνοντας την ικανότητά του να συνδέεται ουσιαστικά με το κοινό και να αναδεικνύει κοινωνικά ζητήματα με ευαισθησία και αμεσότητα. Η νέα παραγωγή στοχεύει σε αυτή τη σχέση εμπιστοσύνης με το κρητικό κοινό και εμβαθύνει ακόμη περισσότερο στο κοινωνικό θέατρο.

Παράλληλα, η προτεινόμενη παραγωγή είναι **χαμηλού κόστους**, διατηρώντας υψηλή καλλιτεχνική και παιδαγωγική αξία. Το ευέλικτο σκηνικό με 20 βαλίτσες – σύμβολα μνήμης, μετακίνησης και ταυτότητας – και ο λιτός τρυφερός φωτισμός με 4 λάμπες πυράκτωσης δημιουργούν έναν καθαρό, αφαιρετικό και εύκολα μεταφερόμενο σκηνικό κόσμο. Η λιτότητα δεν λειτουργεί ως περιορισμός αλλά ως καλλιτεχνική επιλογή που υπογραμμίζει τον άνθρωπο, τη μαρτυρία και την ιστορία. Οι τέσσερις ηθοποιοί και οι δύο

μουσικοί συνθέτουν ένα ζωντανό, άμεσο και συναισθηματικά φορτισμένο θεατρικό περιβάλλον.

Η εκπαιδευτική διάσταση του έργου είναι ισχυρή και διαδραστική. Αγγίζει θέματα ταυτότητας, προσφυγιάς, ένταξης, πολιτισμικής μνήμης και κοινωνικής δικαιοσύνης — ζητήματα που βρίσκονται στο επίκεντρο της σχολικής εκπαίδευσης και μπορούν να λειτουργήσουν ως αφορμή διαλόγου και βιωματικής μάθησης. Η παράσταση έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε να μπορεί να παρουσιαστεί σε σχολεία σε όλη την Κρήτη, ενώ η φορητότητα των σκηνικών καθιστά την περιοδεία εύκολη και οικονομικά βιώσιμη.

Συνολικά, το έργο αποτελεί μια ολοκληρωμένη πρόταση κοινωνικού θεάτρου που συνδυάζει καλλιτεχνική ποιότητα, ιστορική τεκμηρίωση και παιδαγωγική αξία. Είναι άρρηκτα δεμένο με την ταυτότητα της Κρήτης, με την ιστορία της Μεσογείου και με την ανάγκη σύγχρονου θεάτρου που συνομιλεί με τις κοινότητες. Αποτελεί μια παραγωγή που μπορεί να ταξιδέψει σε όλο το νησί, να εμπνεύσει μαθητές και ενήλικες και να ενισχύσει ουσιαστικά τον κοινωνικό ρόλο του ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης.¹

14. Επίλογος – Κάλεσμα Συνεργασίας

Το *Αγόρι με τη Βαλίτσα* είναι μια παράσταση γεμάτη ευαισθησία και ποιότητα, που απευθύνεται σε θεατές κάθε ηλικίας. Σεβόμενοι τη δουλειά και το έργο του ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης και με βαθιά επιθυμία να δημιουργήσουμε στον τόπο μας, προτείνουμε τη συνεργασία για την παραγωγή και παρουσίασή του, δημιουργώντας μια γέφυρα ανάμεσα στον τοπικό πολιτισμό και τις σύγχρονες κοινωνικές ιστορίες που αφηγείται η παράσταση.

¹ 1. Πρωτοβουλία για το παιδί : <https://www.propaidi.org/>
2 . UNBORN : <https://www.athinorama.gr/>

15. Βιογραφικά Σημειώματα

Μανώλης Πίτερης- Κλωθάκης

Ο Μανώλης Πίτερης γεννήθηκε στις 10 Μαΐου 2002 και μεγάλωσε με αγάπη για το θέατρο, την κίνηση και την ανθρώπινη έκφραση. Με ύψος 1,81 και παρουσία που γεμίζει τη σκηνή, διακρίνεται για τη συνδυαστική του πορεία: σπουδές στην Ανώτερη Ιδιωτική Σχολή Δραματικής Τέχνης «Θεάτρου 10Θ», από όπου αποφοίτησε αριστούχος, καθώς και σπουδές στο Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Ο ίδιος μιλά ελληνικά και αγγλικά σε υψηλό επίπεδο, διαθέτει μερική γνώση γαλλικών και έχει βαθιά επαφή με την κρητική διάλεκτο.

Στην πορεία του παρακολούθησε σεμινάρια με καταξιωμένους δημιουργούς, όπως τον Άρη Μπινιάρη («Θέατρο με όχημα τη μουσική»), ενώ εμπλούτισε το ρεπερτόριό του με γνώσεις που συνδέουν την τέχνη με την κοινωνική επιστήμη.

Η επαγγελματική του διαδρομή περιλαμβάνει σημαντικές θεατρικές συμμετοχές. Έχει πρωταγωνιστήσει σε παραστάσεις όπως το «UNBORN» (σε σκηνοθεσία Νεκτάριου Λιονάκη), όπου ερμήνευσε τον ρόλο του αδερφού, καθώς και στον «Μεταξούλη» της ANIMAGNET (σκηνοθεσία Ανδρέα Μακρή), στον οποίο ενσάρκωσε τον ομώνυμο ρόλο στην Αθήνα, στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Έχει επίσης εμφανιστεί στο «Σεληνιασμό» (σκηνοθεσία Δημήτρη Κουρούμπαλη), στις παραστάσεις «VULNUS» και «Οι Λιόβεργες», αλλά και σε performance του Delphi Economic Forum με θέμα την Κλιματική Αλλαγή, αποδεικνύοντας την ευελιξία και το εύρος της υποκριτικής του ταυτότητας. Τέλος έχει παρακολουθήσει το σεμινάριο της Pina Bausch στο Βερολίνο με επιτυχία.

Στην τηλεόραση συμμετείχε στις σειρές «Οι Αθώοι» (MEGA) και «Πόρτο Λεόνε» (Alpha), όπου ανέλαβε ρόλους που ανέδειξαν την εκφραστικότητα και την υποκριτική του αλήθεια. Επίσης, εμφανίστηκε στη μεγάλη κινηματογραφική παραγωγή «Σμύρνη μου Αγαπημένη» στον ρόλο του λούστρου-φονιά, ενώ έλαβε μέρος και σε διεθνή διαφημιστική καμπάνια για το brand DRYKORN.

Πέρα από τη σκηνή και την κάμερα, ο Μανώλης ασχολείται με τον σύγχρονο χορό (grade 8) και την ιππασία (επίπεδο 1). Αυτές οι δεξιότητες εμπλουτίζουν τη σωματική του έκφραση και ενδυναμώνουν την καλλιτεχνική του ταυτότητα.

Χριστίνα Κυρίτση

Η Χριστίνα Κυρίτση είναι 28 ετών και η καταγωγή της είναι από το Αίγιο.

Είναι ηθοποιός, θεατρολόγος και δημιουργός με σπουδές στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου (πρακτική κατεύθυνση) και στην Ανώτερη Δραματική Σχολή «Θεάτρου 10Θ». Έχει εμφανιστεί σε σημαντικές θεατρικές παραγωγές όπως ο «Μεταξούλης» (σκην. Ανδρέας Μακρής, Θέατρο Άλφα), «Το βιβλίο του Τζον» (σκην. Γιάννης Λεοντάρης, Θέατρο Τριανόν), «Το Πέρασμα» (σκην. Πάνος Βαβάμης – Άννα Τσίχλη, Δημοτικό Θέατρο Σερρών), «Το Ξαπλωμένο Κορίτσι» (σκην. Έλενα Μαχφούζ – Στυλ Ροδαρέλης, περιοδεία), οι «Βάκχες» (Αρχαίο Θέατρο Μυκηνών, σκην. Αγγελική Πουλημά & Γιάννης Λεοντάρης) και ο «Καλοκάντζαρος» (σκην. Β. Ηλιόπουλος & Γ. Γεννατάς, Θέατρο Απόλλωνα). Τον Οκτώβρη πρωταγωνίστησε στη θεατρική παράσταση Unborn.

Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια σημαντικών καλλιτεχνών όπως ο Θωμάς Μοσχόπουλος, ο Άρης Μπινιάρης, η Ομάδα PLEFSIS, η Μαρία Σωτηροπούλου, ο Ηλίας Καρελλάς και η Αντωνία Βασιλάκου. Το 2019 υπήρξε υπότροφος του Λυκείου Επιδαύρου (τμήμα Maria Shmaevich). Παράλληλα δραστηριοποιείται έντονα στη συγγραφή και στη θεατρική δημιουργία. Έχει υπογράψει το έργο «UNBORN» (Θέατρο Βλησίδης – Χανιά, 2025), το «Norlove» (συμμετοχή στο φεστιβάλ OFF-OFF) και έχει συμβάλει στη δημιουργία του βραβευμένου προγράμματος PET AWARDS 2024 σε συνεργασία με την PURINA – NESTLÉ. Έχει επίσης συνεργαστεί για θεατρικές διασκευές με τον συγγραφέα Βαγγέλη Ηλιόπουλο και με τη συγγραφέα Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη.

Ιδιαίτερη πτυχή της δουλειάς της αποτελεί η ενασχόληση με τα παιδιά. Εδώ και τρία χρόνια συνεργάζεται με την εταιρεία SAPOUNOFOUSKA, γράφοντας και υλοποιώντας εκπαιδευτικά και ψυχαγωγικά προγράμματα για παιδιά από 2 ετών και άνω, ενώ παράλληλα αναπτύσσει θεατροπαιδαγωγικές δράσεις και καλλιτεχνικά εργαστήρια εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Έχει εμπειρία και στον τομέα της θεατρικής παραγωγής, ως διοργανώτρια και booker (Lion Art Productions, BLE Productions, Animagnet), καθώς και ως βοηθός παραγωγής («Το Θαύμα της Άννυ Σάλιβαν», σκην. Νικαίτη Κοντούρη).

Μαρία Τσιάκκα

Η Μαρία Τσιάκκα είναι ηθοποιός και ερμηνεύτρια, με σπουδές στη Δραματική Τέχνη και στα Θεατρικά Σπουδές. Είναι αριστούχος απόφοιτη της Ανώτερης Ιδιωτικής Σχολής Δραματικής Τέχνης «Θεάτρου 10Θ» και φοιτήτρια του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Παράλληλα, συνεχίζει τη φωνητική της εκπαίδευση στο μοντέρνο και λαϊκό τραγούδι με την Ευαγγελία Γιαμαίου. Έχει συμμετάσχει σε τηλεοπτικές παραγωγές όπως η ιστορική σειρά του MEGA «Άγιος Παΐσιος», όπου υποδύθηκε τη Ζωή, καθώς και η σειρά «Μπλε» του Alpha Κύπρου στον ρόλο της Κατερίνας.

Στο θέατρο έχει συνεργαστεί με σημαντικούς οργανισμούς και δημιουργούς. Μεταξύ άλλων, έχει εμφανιστεί στη Νέα Σκηνή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου στην παράσταση «Méte» του Wajdi Mouawad, ερμηνεύοντας τον ρόλο της Nayla. Έχει επίσης συμμετάσχει στη θερινή παραγωγή του ΘΟΚ «Χορικά Ύδατα» σε κείμενο και σκηνοθεσία της Λίνας Νικολακοπούλου, καθώς και στην παράσταση «Η Μήδεια στη Μίεζα» σε σκηνοθεσία Θοδωρή Γκόνη.

Ως performer έχει λάβει μέρος σε έργα όπως το «VULNUS» στο θέατρο ΠΛΥΦΑ και σε performance του 9ου Delphi Economic Forum με θέμα την Κλιματική Αλλαγή. Έχει επίσης συνεργαστεί ως βοηθός σκηνοθέτη στην εκδήλωση «The 24 Hour Plays: Cyprus» του Διεθνούς Φεστιβάλ Παραστατικών Τεχνών Λευκωσίας.

Στο τραγούδι, συμμετείχε στη συναυλία του Θοδωρή Βουτσικάκη «Σαν ταξιδάκι αναψυχής» στη Μονή Λαζαριστών, υπό την καλλιτεχνική επιμέλεια της Λίνας Νικολακοπούλου.

Μιλά ελληνικά, αγγλικά σε επίπεδο C1 και ισπανικά σε επίπεδο B2. Παράλληλα με την καλλιτεχνική της δραστηριότητα, έχει πολυετή ενασχόληση με το μπαλέτο, τον σύγχρονο χορό, το τραγούδι και το πιάνο.

Νεκτάριος Λιονάκης

Ο Νεκτάριος Λιονάκης γεννήθηκε στα Χανιά και ζει στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Θεάτρου «Δήλος» και παράλληλα έχει εκπαιδευτεί σε ποικίλους καλλιτεχνικούς και σωματικούς τομείς, εμπλουτίζοντας τη δουλειά του με πολυδιάστατα εκφραστικά μέσα. Η καλλιτεχνική του πορεία εστιάζει στη σκηνοθεσία και στο σωματικό θέατρο, συνδυάζοντας την υποκριτική με την κίνηση και τη μουσικότητα.

Έχει παρακολουθήσει μαθήματα κλασικού μπαλέτου με την Έλενα Σγουραμάνη, σύγχρονου χορού με την Αρτέμιδα Λαμπίρη, barre à terre με τη Βαλιάννα Σιμιτάκου, τεχνική Graham

στη σχολή χορού «Ακτίνα» καθώς και κινησιολογικό αυτοσχεδιασμό με τον Δημήτρη Καράλη. Παράλληλα, έχει ασχοληθεί με το σύγχρονο τραγούδι επί τρία χρόνια με τη Δέσποινα Δρακάκη και την Ευαγγελία Καρακατσάνη, ενώ έχει ολοκληρώσει μαθήματα drums με τον Alexey Kirichenko. Η εκπαίδευσή του περιλαμβάνει επίσης yoga με τον Γιώργο Ανδρουλάκη, καθώς και σεμινάρια τραγουδιού με τη Μάρω Θεοδωράκη και ανατομίας με τον Βαγγέλη Βάρη.

Στο πεδίο της σκηνοθεσίας, έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε διαφορετικά μέρη της Ελλάδας:

Απρίλιος 2023, Θεσσαλονίκη – Σκηνοθετική επιμέλεια στην περφόρμανς ΩΔΗ (πολυχώρος Crau)

Μάιος 2024, Αθήνα– Σκηνοθεσία στην παράσταση ΖΑΧΑΡΗ (Θέατρο Μπάγκειον)

Μάιος 2025, Χανιά– Σκηνοθεσία στην παράσταση UNBORN (Θέατρο Δημήτρης Βλησίδης)

Οκτώβριος Αθήνα- Σκηνοθεσία στην παράσταση UNBORN (Θέατρο Ρεκτιφιέ)

Παράλληλα, έχει εκπαιδευτεί στο ITM (Θεραπευτική Ταϊλανδέζικη Μάλαξη) και στο Pilates Mat (AF studies), εμβαθύνοντας στη σχέση σώματος–κίνησης–έκφρασης.